

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2582/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Никола Поповић, адвокат из ..., одлучујући о посебној ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1265/19 од 04.02.2020. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог таксеног обвезника АА из ... да се о ревизији изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1265/19 од 04.02.2020. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија таксеног обвезника АА из ... изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1265/19 од 04.02.2020. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1265/19 од 04.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба таксеног обвезника АА из ... и потврђено решење Основног суда у Крагујевцу П 3493/13 од 24.07.2017. године. Тим првостепеним решењем, ставом првим изреке, обавезан је таксени обвезник АА, иначе тужилац у овом правноснажно окончаном поступку, да у року од 5 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу на тужбу, пресуду и казнену таксу од по 34.650,00 динара, или укупно 103.950,00 динара. Ставом другим изреке, одлучено је да уколико таксени обвезник не поступи у складу са првим ставом решења ради наплате наведених износа одређује се извршење које спроводи извршитељ одређен од стране председника суда. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће трошкови спровођења извршења пасти на терет таксеног обвезника.

Против правноснажног другостепеног решења таксени обвезник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, услови за примену института посебне ревизије из става 1. наведеног члана, у поступку принудне наплате судске таксе, нису испуњени. У тој врсти поступка нема законских услова за примену члана 404. ЗПП, који се односи на изузетну дозвољеност ревизије против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, јер се у конкретном случају ради о поступку принудне наплате судске таксе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2., у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), који се примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона и нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизија као ванредни правни лек може се изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1.) и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (члан 420. став 1.ЗПП).

Поступак за наплату неплаћене судске таксе прописан је чланом 37.-42. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" бр. 28/94...93/14). Тим одредбама није предвиђена могућност изјављивања ревизије против решења о принудној наплати судске таксе, а таквим решењем се правноснажно не окончава поступак.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић